

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.6.2016
COM(2016) 434 final

2016/0198 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui
model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe**

EXPUNERE DE MOTIVE

CONTEXTUL PROPUNERII

Designul actual al permisului de ședere își are originea în Acțiunea comună a Consiliului (97/11/JAI), adoptată în 1997. În 2009, statele membre au considerat că date fiind falsurile mai sofisticate era necesar să se regândească designul permiselor de ședere și au decis să introducă elemente de securitate mai moderne, pentru a îmbunătăți elementele de securitate ale permiselor de ședere.

Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 380/2008, instituie un model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe. Ca urmare a introducerii elementelor biometrice de identificare (fotografie facială și amprente digitale), s-a renunțat la permisele de ședere sub formă de autocolant, iar începând cu 20 mai 2011, sunt permise numai permisele de ședere în format card. Cu ocazia negocierii modificărilor aduse în 2008 la regulament, când în permisul de ședere au fost integrate elementele biometrice de identificare prin intermediul unui cip fără contact, unele state membre și-au exprimat dorința de a include un cip opțional cu interfață contact, care să fie folosit de autoritățile naționale în serviciile de e-guvernare pe care le oferă. Această opțiune a fost acceptată, ca și utilizarea opțională a elementelor (naționale) de securitate suplimentare.

Acest permis de ședere în format card este utilizat, de asemenea, pentru permisul de mic trafic de frontieră și pentru permisele speciale eliberate în temeiul legislației UE privind migrația legală¹.

Uniformitate versus elemente naționale de securitate

Comisia este în favoarea unui model uniform pentru permisele de ședere, așa cum este cazul autocolantului de viză. Astfel, în toate statele membre, permisul de ședere ar avea același format de card, design și elemente de securitate. Cu toate acestea, luând în considerare evoluțiile tehnice care s-au înregistrat în unele state membre în materie de e-guvernare, s-a considerat adecvat ca statele membre care doresc să acorde resortisanților țărilor terțe aceleași avantaje ca și propriilor cetățeni să aibă posibilitatea de a include un cip cu interfață de

¹ Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (JO L 405, 30.12.2006, p. 1); Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12); Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44); Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admitere a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (JO L 375, 23.12.2004, p. 12); Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admitere a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică (JO L 289, 3.11.2005, p. 15); Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17); Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1); Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94, 28.3.2014, p. 375); Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

contact în scopul e-guvernării, admitând totodată că prin aceasta s-ar crea un anumit grad de „neuniformitate” a modelului de permis de ședere.

Acesta este contextul în care s-a adăugat următoarea teză în anexa I punctul 2 litera (h) din regulament:

„Statele membre pot, de asemenea, adăuga alte elemente naționale de securitate, cu condiția ca acestea să fie incluse pe lista stabilită în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (f) din prezentul regulament și cu condiția ca acestea să respecte prezentarea armonizată a următoarelor modele și să nu reducă eficiența elementelor uniforme de securitate.”

Lista a fost stabilită ulterior prin Decizia C (2009) 3770 a Comisiei din 20 mai 2009. În listă sunt incluse elementele de securitate suplimentare pentru care statele membre pot opta, dacă doresc acest lucru.

Gama elementelor de securitate opționale suplimentare și punerea în aplicare a acestor elemente, precum și marja de interpretare a specificațiilor tehnice, care, în urma evoluțiilor tehnice, nu mai sunt suficient de specifice, au dus la mari diferențe între statele membre în ceea ce privește calitatea și modul de prezentare a permiselor de ședere.

În 2010 a început activitatea privind noul design și elementele de securitate, odată cu crearea unui subgrup al comitetului instituit în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95 (denumit în continuare „comitetul instituit în temeiul articolului 6”) pentru a lucra asupra acestui aspect.

Din punctul de vedere al Comisiei, acest „nou început” reprezenta totodată o ocazie pentru a analiza posibilitatea de a introduce un model uniform și armonizat și de a asigura faptul că toate permisele de ședere prezintă același nivel de securitate, respectiv cel mai ridicat nivel de securitate posibil. Astfel polițiștii de frontieră și alți funcționari ar putea să recunoască permisele de ședere de la prima vedere.

Cu toate acestea, astfel cum se explică la punctul 3 de mai jos, în cursul consultărilor cu părțile interesate a reieșit faptul că o abordare complet armonizată ar presupune costuri foarte ridicate pentru unele state membre. Compromisul la care s-a ajuns a fost menținerea unei liste cu elementele de securitate suplimentare de ultimă generație care pot fi adăugate opțional la modelul uniform comun.

Unul dintre principalele motive pentru care s-a optat pentru această abordare este cerința prevăzută în specificațiile tehnice adoptate în 2009 ca permisul să fie din material plastic (similar cărților de credit). Specificațiile tehnice nu definesc însă cu precizie materialul plastic care trebuie utilizat. Pe piață există diferite tipuri de materiale plastice, polycarbonatul fiind cel mai potrivit. În prezent, structura tuturor permiselor constă în mai multe straturi din materiale plastice diferite, chiar dacă majoritatea includ polycarbonatul. Tehnologiile de producție a anumitor materiale plastice disponibile în fiecare stat membru diferă, de asemenea. Gama de tehnici utilizate pentru fabricarea permiselor înseamnă că nu se pot integra toate elementele de securitate propuse. Întrucât noul permis de ședere ar trebui să fie neutru din punctul de vedere al costurilor, nu a fost posibil să se urmărească în continuare armonizarea deplină.

Statele membre care doresc să mențină elementele de securitate opționale au fost dispuse să limiteze la minimum numărul acestora și să precizeze în specificațiile tehnice tehnologiile care trebuie folosite, amplasarea și dimensiunile acestor elemente. Specificațiile tehnice vor fi prezentate într-o viitoare decizie de punere în aplicare a Comisiei.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Articolul 79 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special alineatul 2 litera (a), se aplică, întrucât prevede „condițiile de intrare și de ședere, precum și normele privind acordarea de către statele membre a vizelor și a permiselor de ședere pe termen lung...” [fostul articolul 63 alineatul (3) litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Europene].

De ce nu se propune reformarea?

În principiu, a treia modificare semnificativă declanșează reformarea.

Cu toate acestea, în cazul de față, există argumente care justifică abaterea de la această regulă. Principalele modificări vizează decizia de punere în aplicare a Comisiei, în care sunt prezentate specificațiile tehnice secrete pentru realizarea noului permis de ședere. Nu se aduc modificări de fond la partea dispozitivă a prezentei propuneri de regulament; se înlocuiește doar anexa, pentru a prezenta noul design al permisului de ședere. Acțiunea legislativă rapidă este necesară, întrucât fraudatorii sunt cu un pas înainte, iar permisul de ședere trebuie să devină mai greu de fraudat. În plus, acest regulament nu prezintă decât un interes limitat pentru publicul larg, spre deosebire de alte regulamente din domeniul politicii vizelor, precum Codul de vize.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Articolul 79 alineatul (2) litera (a) din TFUE conferă Parlamentului European și Consiliului competența de a adopta măsuri referitoare la „normele privind acordarea de către statele membre a vizelor și a permiselor de ședere pe termen lung”.

Actuala propunere se încadrează în limitele stabilite prin respectivele dispoziții ale tratatului și nu modifică domeniul de aplicare al legislației Uniunii.

Obiectivul prezentei propuneri este de a asigura și de a îmbunătăți în continuare modelul uniform de permis de ședere, ținând seama de evoluția practicilor fraudatorilor. Acest obiectiv nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând singure, deoarece modelul trebuie să fie uniform, iar o modificare a unui act în vigoare al Uniunii poate fi realizată doar de către Uniune.

• Proporționalitatea

Articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatului. Forma aleasă pentru această acțiune trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficace cu putință.

Modelul uniform de permis de ședere a fost stabilit printr-un regulament, pentru a garanta aplicarea sa, în același mod, în toate statele membre. Prezenta propunere modifică regulamentul menționat și, prin urmare, trebuie să ia forma unui regulament. În ceea ce privește conținutul, această inițiativă se limitează la îmbunătățirea regulamentului existent, cu scopul de a atinge obiectivul de politică de combatere a migrației neregulate prin stabilirea de documente care sunt mai greu de contrafăcut sau de falsificat. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

3. REZULTATELE CONSULTĂRII PĂRȚILOR INTERESATE

- **Consultările cu părțile interesate, obținerea și utilizarea avizului experților**

Subgrupul creat de comitetul instituit în temeiul articolului 6 a elaborat un document privind cerințele, în care erau descrise toate îmbunătățirile dorite care puteau fi introduse într-un nou model. Statele membre au fost de acord să își contacteze furnizorii și să prezinte propuneri. Apoi, acestea și-au exprimat preferința cu privire la designul și elementele de securitate comune care urmau să fie integrate în noul permis de ședere. Una dintre cerințe era ca noul model să fie neutru din punctul de vedere al costurilor.

Din discuții, a reieșit în mod clar că statele membre nu erau în favoarea unui document complet armonizat. Au insistat să se mențină lista „actualizată” cu elementele de securitate suplimentare care pot fi adăugate opțional la modelul „uniform” comun. Ca urmare a diferitelor sisteme de fabricare existente, statele membre nu au dorit să își modifice sistemele, ci au preferat să păstreze permisul „uniform” comun cu un nivel mai ridicat de securitate și o listă actualizată a elementelor (naționale) de securitate opționale. „Uniformitatea” însemna doar un design uniform și unele elemente de securitate standard, la care se puteau adăuga elemente de securitate naționale opționale.

Date fiind implicațiile în ceea ce privește costurile pentru unele state membre, s-a ajuns la o soluție de compromis. Aceasta constă în păstrarea posibilității de a prevedea elemente de securitate suplimentare opționale, dar de a reduce, pe cât posibil, lista la minimum, în funcție de impactul elementelor de securitate asupra uniformității, în special în ceea ce privește fața I a permisului. De asemenea, specificațiile tehnice (materialele și tehnologiile care trebuie utilizate, amplasarea și dimensiunea elementelor etc.) ar fi mai stricte, astfel încât să nu mai existe loc pentru interpretări divergente. Modul de prezentare al permisului ar fi armonizat, aspect important din perspectiva uniformității și a recunoașterii de către polițiștii de frontieră.

Lista completă a elementelor de securitate opționale va fi prezentată în anexa care conține specificațiile tehnice pe care Comisia le-a adoptat în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament. Imaginea din anexa la prezentul regulament poate varia ușor pe fața II a permisului de ședere în funcție de elementele opționale pe care statele membre individuale aleg să le folosească.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificarea propusă nu are implicații pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Dispoziții detaliate

Regulamentul de modificare se bazează pe articolul 79 alineatul (2) litera (a) din TFUE, care a înlocuit articolul 63 alineatul (3) litera (a) din TCE.

1. Participarea Danemarcei

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca trebuie să decidă, în conformitate cu articolul 4 din

protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în legislația sa națională.

2. Participarea Regatului Unit și a Irlandei

În conformitate cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la tratate, dispozițiile protocolului respectiv se aplică și măsurilor propuse sau adoptate în temeiul părții a treia titlul V din TFUE, care modifică o măsură existentă cu caracter obligatoriu pentru acestea. Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002, care va fi modificat în temeiul prezentei propuneri. Prin urmare, se aplică dispozițiile Protocolului nr. 21. Aceasta înseamnă că Regatul Unit și Irlanda nu au obligația de a participa la adoptarea regulamentului propus (articolul 1 din Protocolul nr. 21). Însă, în temeiul articolului 3 din Protocolul nr. 21, acestea pot să notifice Consiliului, în termen de trei luni de la prezentarea propunerii, intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea acestei măsuri.

De asemenea, se aplică articolul 4 din Protocolul nr. 21, Regatul Unit și Irlanda având posibilitatea de a accepta măsura odată ce aceasta a fost adoptată de către Parlamentul European și Consiliu.

Pentru a se ține seama de opțiunile pe care Regatul Unit și Irlanda ar putea să le exercite în cele trei luni de la adoptarea propunerii, șase considerente posibile sunt prezentate între paranteze pătrate. Unul sau două dintre aceste considerente vor fi selectate ca fiind adecvate de către Parlamentul European și Consiliu, pe baza deciziilor luate de Regatul Unit și de Irlanda în cele trei luni de la adoptarea propunerii.

3. Dezvoltarea acquis-ului Schengen în sensul acordurilor de asociere

Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 face parte din acquis-ul Schengen, care se aplică Norvegiei, Islandei, Elveției și Liechtensteinului în temeiul acordurilor lor de asociere respective. Prin urmare, modificarea propusă ar trebui să se aplice și acestor țări asociate.

4. Partea dispozitivă

Articolul 1

Această dispoziție precizează că anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 trebuie să fie înlocuită cu o nouă anexă, care conține imaginea și descrierea generală a noului permis de ședere.

Articolul 2

Pentru a permite epuizarea stocurilor existente, se prevede o perioadă tranzitorie de șase luni, în care statele membre pot să folosească în continuare vechile permise de ședere.

Articolul 3

Acest articol cuprinde, în primul rând, dispozițiile obișnuite referitoare la intrarea în vigoare a regulamentului.

În al doilea rând, se prevede că statele membre trebuie să introducă noile permise de ședere după nouă luni de la adoptarea de către Comisie a unei decizii de punere în aplicare privind specificațiile tehnice suplimentare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului instituie un model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe.
- (2) Modelul uniform actual al permisului de ședere, aflat în circulație în forma actuală din 1997, trebuie considerat ca fiind compromis, având în vedere incidentele grave de contrafacere și fraudă.
- (3) În consecință, trebuie introdus un nou model comun de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, prevăzut cu elemente de securitate mai moderne, pentru a crește gradul de securitate al permisului de ședere și a preveni contrafacerea.
- (4) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și nu are obligații în temeiul acestuia și nici obligația de a-l aplica. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la adoptarea de către Parlamentul European și Consiliu a prezentului regulament, dacă îl va transpune în legislația sa națională.
- (5) [În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentului regulament și nu au obligații în temeiul acestuia și nici obligația de a-l aplica.]
- (6) [În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament și nu are obligații în temeiul acestuia și nici obligația de a-l aplica.]

- (7) [În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament și nu are obligații în temeiul acestuia și nici obligația de a-l aplica.]
- (8) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aceste state membre au notificat dorința lor de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]
- (9) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]
- (10) [În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]
- (11) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.
- (12) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen², care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului³.
- (13) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁴, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 litera B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului⁵.
- (14) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului semnat între Uniunea

² JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

³ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁴ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁵ Decizia 2008/903/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Confederația Elvețiană (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁶, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁷.

(15) Pentru a permite epuizarea stocurilor existente de permise de ședere, trebuie să se prevadă o perioadă tranzitorie, în care statele membre să poată să folosească în continuare vechile permise de ședere.

(16) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 ar trebui modificat după cum urmează,
ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Permisele de ședere conforme cu specificațiile prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, care sunt aplicabile până la data menționată la articolul 3 al doilea paragraf, pot fi utilizate pentru permisele de ședere eliberate timp de cel mult șase luni după data respectivă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică după douăsprezece luni de la adoptarea specificațiilor tehnice suplimentare menționate la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁶ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁷ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).